

Brief uit Nunhem,

Tien dagen na Hemelvaart, de dag waarop Jezus Christus zijn helende werk heeft afgemaakt en terug gaat naar de Vader, vieren christenen opnieuw een groot feest.

Vlak voordat Hij ten hemel stijgt en in heerlijkheid wordt opgenomen en achter een wolk verdwijnt, belooft Hij, als Hij terug is aangekomen bij Zijn Vader en Schepper, dat Hij dan aan Zijn leerlingen - die toch een beetje verbaasd achter blijven - kracht van boven zal sturen.

Christenen zeggen dat op een speciale manier. Zij omschrijven die 10^e dag als de dag waarop de Vader Zijn Geest stuurt: Pinksteren!

(De vijftigste dag na de verrijzenis op Pasen.)

Met Pinksteren krijgen we als het ware nog een toegift van Jezus, als kroon op Zijn werk.

Jezus Christus houdt zich aan Zijn belofte en stuurt ons de Kracht van Boven, de Heilige Geest en daarmee is het grootste christelijke wonder of mysterie een feit geworden. Vanaf die dag geloven christenen in 1 God: de Almachtige Vader, Zijn Zoon Jezus Christus en de Heilige Geest die Leven geeft.

Het feest van de voltooiing van ons grootste geloofsgeheim, op het feest van de Drie-eenheid, van de drie-ene-God, van de Triniteit vieren we op zondag en op de maandag (op de zo voor Nederland typische 2^e Pinksterdag) vieren de Katholieken van byzantijnse ritus het feest van de heilige Geest. Het is de Geest die het mysterie vol maakt.

Dat de Drie-eenheid zo belangrijk is kunnen we o.a. zien in de altaarruimte. Op de plaats waar in de romeinse ritus het tabernakel doorgaans staat, staat in het byzantijnse heiligdom de ikoon van de Drie-eenheid.

En wat zien we, tot onze stomme verbazing op die ikoon afgebeeld: niet een vader met een baard, niet een zoon Jezus en niet een vliegende duif.

Omdat God niet afbeeldbaar is in absolute zin, zien we op die ikoon de drie engelen die op bezoek zijn bij aartsvader Abraham en aartsmoeder Sarah, onder een boom in de schaduw.

Steeds als de bedienaren de altaarruimte binnen gaan buigen ze eerst naar deze ikoon en daarna naar het altaar.

Steeds als de bedienaren om het altaar heen lopen, langs deze ikoon, buigen zij naar ons grootste mysterie en vervolgen hun weg.

De ikoon van de Heilige Geest beeldt het samenzijn uit, soms rond de Alheilige Moeder Gods, in een zaal, van wachtende leerlingen. Soms kunnen we op zo'n ikoon van de heilige Geest boven de hoofden de Kracht van Boven zien in de vorm van een vuurrode tong.

Tien dagen na Hemelvaart vieren wij als byzantijnen twee feesten: zondag het feest van de Drie-eenheid en maandag het feest van de Heilige Geest.

Aan deze Heilige Geest is de Byzantijnse Gemeenschap van Maastricht toegewijd. Zij vieren op maandag hun parochiefeest in de prachtige kapel in Amby.

Misschien nog een vrije reis over van NS? Een dagje Maastricht op tweede Pinksterdag?

In ieder geval Zalig Feest toegewenst aan U en al de Uwen,

Vader Harrij